

از مجموعه کتاب‌های

تقدیم می‌شود:

دیوانگان ثروت ساز

چگونه نترسیم و سوار قطار و حشت کارآفریمی شویم؟

ادن هادی

آخری جدید از نویسنده‌ی کتاب پرفروش «آخر مرکب»

فهرست

۳۵	مقدمه
۵۱	فصل اول، قَدی که احتیاج است
۸۵	تمرین‌های فصل اول
۹۱	فصل دوم، کمرسید ایمی را سدید
۱۲۰	تمرین‌های فصل دوم
۱۲۳	فصل سوم، به موتور سوخت‌رسانی کنید
۱۶۴	تمرین‌های فصل سوم
۱۷۱	فصل چهارم، پرکردن صدلى‌های حالى
۲۰۳	تمرین‌های فصل چهارم
۲۰۹	فصل پنجم، سواری در صدلى حلو
۲۴۰	تمرین‌های فصل پنجم
۲۴۵	فصل ششم، سرعت‌گرفتن
۲۸۱	تمرین‌های فصل ششم
۲۸۹	فصل هفتم، دست‌ها بالا
۳۱۲	تمرین‌های فصل هفتم
۳۱۵	فصل هشتم، به دوربین لوح‌بر بینید
۳۳۶	تمرین‌های فصل هشتم
۳۴۱	حسن حتاب
۳۵۱	حروف آخر

هر چند هیچ مسؤولی و حود ندارد که اگر کم آوردید به شما انگیره دهد،
مقرراتی برای پذیرش و حود دارد
برای این سواری و حشیابیه مقررات قد استاندارد و حود ندارد
مقررات اش عشق است
فرانکلین پ حور حق داشت که می‌گفت «عشق چیریست که حرکت را لدت‌خش می‌کند» عشق چنان عصر مهمیست که اگر نداشته باشد، بهتر است اصلاً سفر را شروع نکنید
ستاره‌های راک این موضوع را می‌داند حررهای تحارت هم هر آدم موفقی که با او در رسانه‌ها، روی صحنه و در سی‌دی‌های همراه محله‌ی ساکسنس مصاحبه می‌شود، از این موضوع حر دارد اولین و مهم‌ترین عامل در ساحت کسب‌وکاری موفق این است که ناید عاشق‌اش باشد

اولین و مهم‌ترین عامل در ساخت کسب‌وکاری موفق این است که باید عاسقواش باشد

ولی چرا عشق، این قدر مهم است؟ و چگونه می‌توانید پیدا کنید؟ این همان حاییست که سفر شروع می‌شود

پیدا کردن آن‌چیری که مهم است
ما و حود شروع وحشت‌ناکام در فروشندگی فیلترهای آب، در نهایت تواستم تحارت‌ام را به شرکتی تبدیل کنم با درآمد پنج میلیون دلار در سال از فروش دستگاه‌ها حلوي در مرسل دیگران حودداری کردم و سیستم‌ها را از پارکیگ پدرم به دفتری ۷۵۰ متری منتقل کردم که در کالیفرنیا احארه کرده بودم
در دفترم یک مرکز ارائه‌ی کیفراسی داشتم که از بطر صحه، بورپرداری و سیستم‌های صوتی کامل بود در ۱۹ سالگی تواسته بودم

چیزهایی که برای ادامه‌ی

حیات و موفقیت کسب‌وکار لازم است

اگر در هر شهریاری، کار قطار وحشت قدم بربید و نگاهی به چپ بسیدارید یا راست، یعنی جایی که مسیر قطار شروع می‌شود، احتمال دارد این صحه را بسیید کودکی مصطوب به تحتهای در حس‌دی‌شده تکیه داده و ایستاده

هر خط آن تحته، یک ایج را شان می‌دهد و همیشه یک خط وحود دارد که از همه مهم‌تر است خطیست که قد استاندارد را برای سوارشدن به قطار وحشت مشخص می‌کند

یک کودک برای آن که به آن خط برسد، هر کاری می‌کند روی بوک پاهای اش می‌ایستد نفس‌اش را حس می‌کند داخل کفش‌های اش چیری می‌گدارد موهای اش را پوش می‌دهد هر کاری که بتواند او را کسری از ایج بلندتر شان دهد

کودک مصطوب با موهای پوش داده شده در انتظار حکم می‌ماند قدش برای سوارشدن به قطار کافیست؟ به طور فیریکی می‌تواند از شیوه‌ها، پیج و حمها و حالات معکوس‌شدنی حان سالم به در سرد، یعنی همان‌ها که باعث می‌شود مسافران قطار وحشت حیع‌های گوش‌حراش نکشند؟ سوار شدن برای اش امن است؟

ناور نکنید یا نه، این درست مثل نقطه‌ی شروع سفر کارآفریسی‌تان است دقیقاً همان لحظه‌های قبل از تصمیم‌گیری که با اصطرباب شدید، شرایط را بررسی می‌کنید تا بسیید می‌توانید از پس‌اش برآید یا نه، و

ار رمان فروش اولین دستگاه به مادربرگام تا بعد به درآمدی حدود ۲۰ هزار دلار در ماه برسم نا این حال درآمد که بیشتر شد، مسؤولیت‌های حدیدی هم برای ام به وجود آمد بیارهایی که در آن دفترکار ۷۵۰ متری وجود داشتند، ریاد بودند و من باید رشد می‌کردم الته که نمی‌توانستم تمام کارهای فروش را خودم انحصار دهم بهترین راه برای حفظ درآمد بالا استفاده کسانی بود که از طرف من کار فروش را انحصار دهند و الته قبل اش باید آمورش می‌دیدند و هر یه‌اش را می‌دادند

یک ماه بود که داشتم کم می‌آوردم آخر ماه داشت به سرعت بردیک می‌شد و من همچو باید چند بفری را استخدام می‌کردم ولی حتی وقتی فقط چند ساعت با موعد مقرر فاصله داشتم، نگرانی داشتم از وقتی سیل آب ناشی از فیلتری که فروخته بودم، اولین فروش‌ام را به فاجعه تبدیل کرد، موقوفیت‌های پشت سر هم تجاری ام باعث شده بود حرارت مادر را ده شده بودم تا این کار را نکم آن رور عصر، کیفراسیس گروهی و بهایی ام را ارائه دادم و طبق معمول به موعد مقرر حیلی بردیک شده بودم تقریباً همه‌ی آدم‌ها در حالی ار اتاق بیرون رفتند که آماده‌ی بهتر کردن دیبا به سادگی یک آب حوردن بودند فقط یک بفر دیگر را باید استخدام می‌کردم تا به هدفam برسم و به خودم حایره ندهم خوش‌شاسن بودم یک بفر مانده بود ربی پسحابه و چند ساله

او را به دفتر کارم بردم و بریامه‌ی کلی ام را برای اش توصیح دادم در مورد آیینه‌ی با شکوه‌اش صحبت کردم، آن هم به ارای هر یه‌ی کم و قابل چشم‌بوشی ۵ هزار دلار برای شروع وقتی سحرخانی کامل ام تمام شد، بدناش داشت می‌لرید ما اصطرباً گفت «این حیلی عالی است همسر من احیرا از دیبا رفته

و من واقعاً به میمع درآمد دیگری احتیاج دارم ولی «لاش را گردید و نگاهش را انداحت پایین و ادامه داد «این آخرين پولی است که دارم کل پس اندارم همین است»

یک لحظه مکث کرد و بعد با حدیت و صداقت نگاهام کرد و گفت «شما به نظر همکار حوبی می‌آیدید به شما اعتماد دارم راستاش را بگویید، آیا این واقعاً برای من مناسب است؟»

سوال آخرش بی‌حوال ماند، چون رل رد به چشم‌مان ام نگاهش تکان‌ام داد

آسیب‌دیدیری‌اش، صداقت‌اش، اعتمادش شگفت‌ردهام کرد و این موضوع هم که تصمیم‌گیری در مورد آیینه‌اش را واگذار کرد به من باید تصمیم می‌گرفتم اگر حوال مشت می‌دادم، آخرين ساندارس را می‌داده من، به سارمان من می‌آمد و من می‌توانستم قسط ماهه‌ام را بدهم اگر حوال معنی می‌دادم، او و ۵ هزار دلارش تنهای ام می‌گداشتند و می‌رفتند و در موعد مقرر بول کم می‌آوردم

سرم را انداحتمن پایین و سی ثابیه هیچی نگفتم سی تابیه در یک مکالمه‌ی دویجه‌ی فروش، الته واقعاً در هر مکالمه‌ای، رمان ریادی است می‌دانستم مستطرح حوال است و می‌توانستم سیگیگی نگاهش را حسن کنم می‌دانستم باید صحبت کنم در بهایت سرم را آوردم بالا و آرام گفتم «به این کار مناسب‌تان بیست»

چند لحظه مکث کردم و گفتم «مناسب من هم بیست» خودم را ار یشت میر کشیدم بیرون به حاطر وقتی که گداشته بود تشکر کردم و راه حرروح را شبانش دادم بعد، سوییج را برداشتمن و بدون گفتن یک کلمه رفتم سمت ماشین‌ام چند کیلومتر در سکوت راسدگی کردم و به نگاه آن رن فکر کردم و سوالی که ار من بررسیده بود چون به من اعتماد کرده بود، حوال من قدرت تعییردادن ریدگی‌اش را داشت اصل قضیه را ار من بررسیده بود و اصل قضیه این بود که مناسب